

Počasí

Pohádka o dešťové kapce.

Majka ležela ve své postýlce a byla hrozně smutná. Před několika dny venku zmokla, nastydla a teď měla rýmu a teplotu. Všechny děti si hrají, dovádějí a ona je tu sama a nudí se. Bylo to k vzteku nebo k pláči. Majka to tak trochu střídala, chvílku jí bylo smutno a chvílku se zlobila na ten protivný déšť, který ještě stále padal za oknem. Otočila se k němu zády. Ať vidí, že o něj nikdo nestojí! A v tom zaslechla slabé klepání na okenní sklo. Proč jsi tak smutná? zeptala se kapka. Majce vyhrkly slzy do očí. Vzдорovitě si je otřela pěstičkou a odsekla: "ještě se ptej! Vy kapky za to můžete, že jsem nastydla a nemohu za kamarády!" Kapička si opřela bradu o dlaně a odpověděla: "To je mi moc líto. Ale zem byla po létu hrozně vyschlá a rozpraskaná a květiny trpěly žízní. Proto jsme museli seskočit z mraků a dát jim napít. Ale jestli se tu sama nudíš, tak já tu budu s tebou. Podívej, co dovedu!" Kapička seskočila s parapetu, nasedla na jeden osamělý sluneční paprsek a rozjela se na něm kolem okna. Za ní zůstávala jako široká pestrá pentle nádherná duha. Majka se rozesmála a nadšeně zatleskala. Takovou duhu ještě neviděla a dokonce ji měla tak blízko, že si na ni mohla sáhnout! Kapička seskočila z paprsku a vrátila se na okno. Sedla si vedle Majky a vyprávěla jí o svých cestách. Ani bys nevěřil, kolik toho taková dešťová kapka zažije. Proplula velikou řekou od pramene až k moři, omývala pláže tropických ostrovů, letěla v mracích nad oceánem, jako vločka sněhu se snesla do vysokých hor, kde ji děti zabalily do sněhuláka, jako krystalek ledu plula s velikou krou až k severnímu pólu, viděla spoustu měst, zemi a kontinentů, svezla se na ocasu obrovského tygra, který ji setřel z orosené trávy... Majka poslouchala, kapička vyprávěla a najednou byl večer. A druhého dne přišla kapička znovu a zase Majku bavila až do večera! Třetí den už Majka cítila, že je zase zdravá. A protože byl krásný den bez mráčků, vesele běžela za kamarády. Od té doby se už na déšť nezlobí. Sedává u okna a přemýšlí o kapkách. Představuje si, odkud která asi přiletěla a co prožila. A ani trošku se při tom nenudí.

Pozorujeme s dětmi počasí, změny v přírodě, porovnáváme roční období, charakteristické znaky.

Písnička

Prší, prší jen se leje, kam koníčky pojedeme,
pojedeme na luka, až kukačka zakuká.

Kukačka už zakukala, má panenka zaplakala,
kukačko už nekukej, má panenke neplakej.

Prší, prší do rybníka, pokapalo kominíka,
pokapalo slepice, byl to deštík z hadice.

Prší, prší, jen se práší, na zahradě koza straší,
postrašila Pepíka, Pepík spadnul do mlíka.

Říkadlo

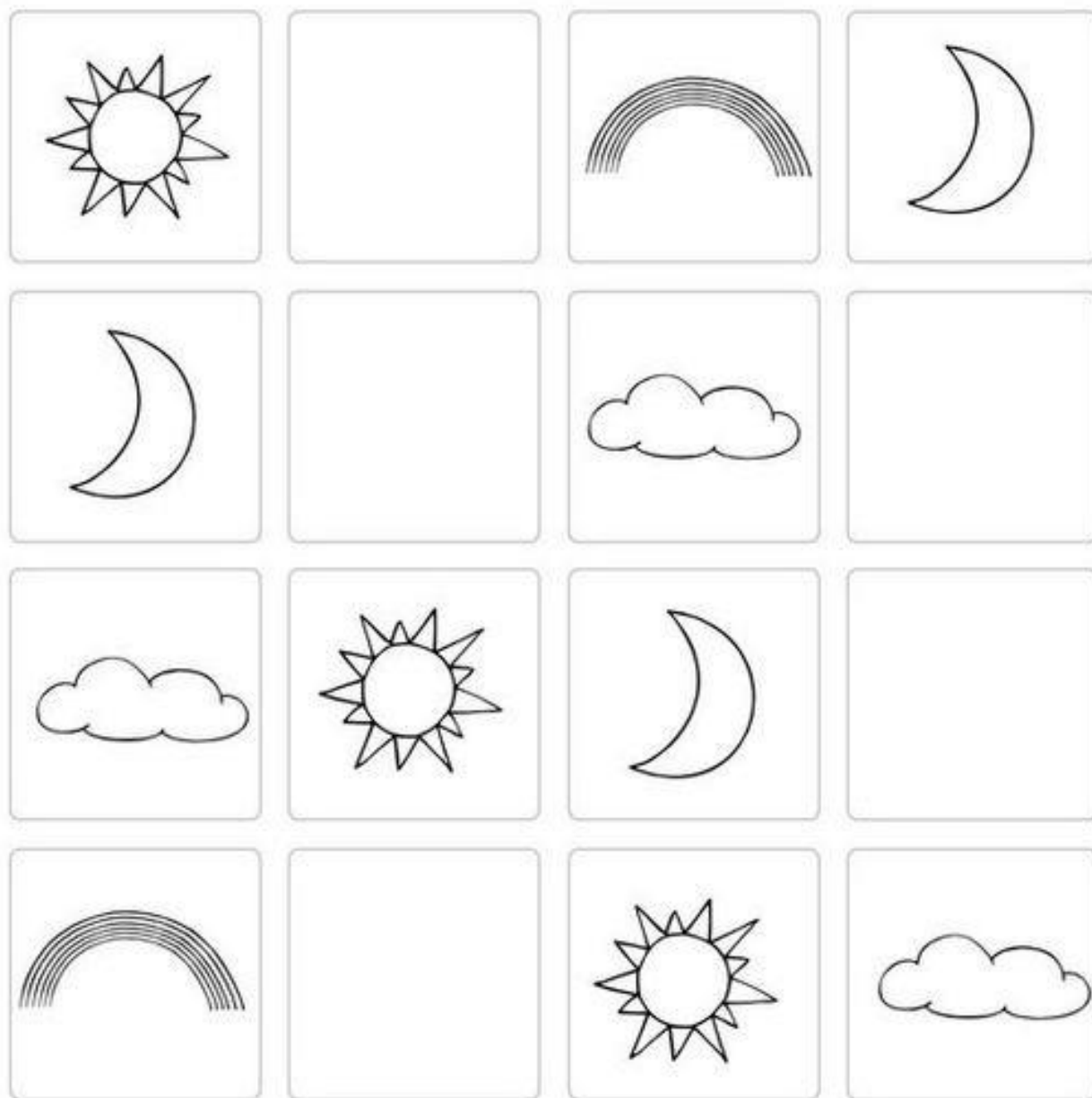
Cink, cink, kapou kapičky jako dětské slzičky.
Kap, kap kapou kapky, pod kočičí tlapky.

Razítka z ruliček

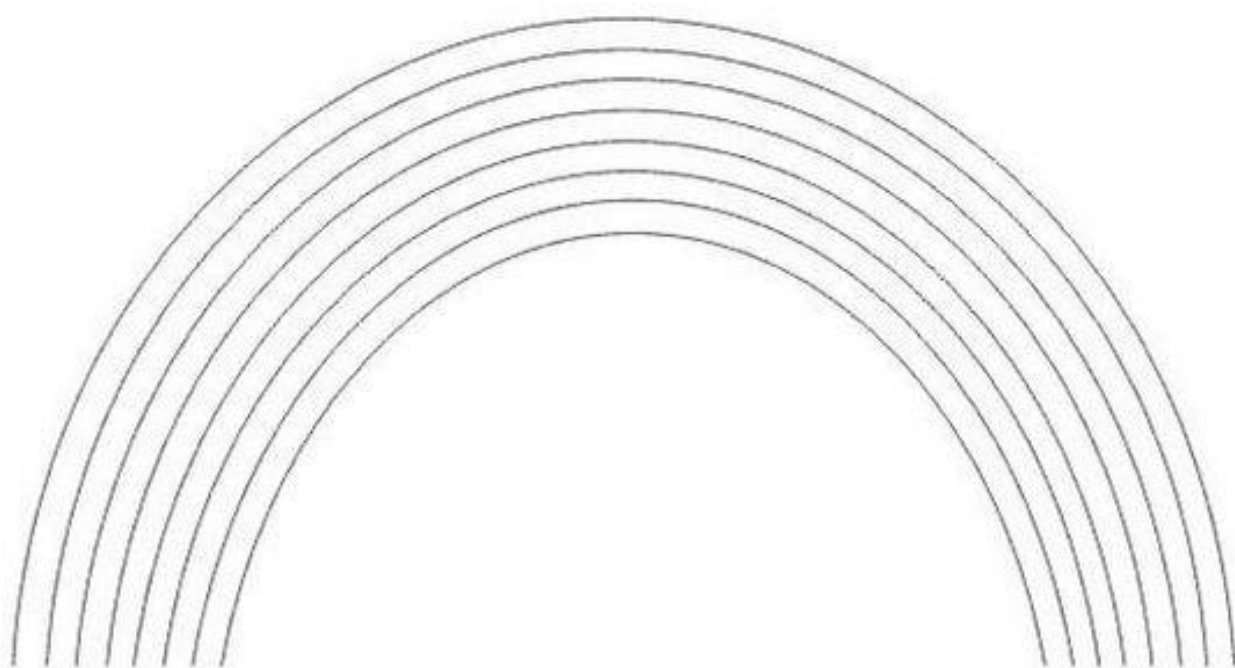

OBRÁZKOVÉ SUDOKU - LEHKÉ

DOKRESLI OBRÁZKY TAK, ABY SE V ŽÁDNÉM SLOUPCI ANI ŘÁDKU ŽÁDNÝ OBRÁZEK NEOPAKOVAL.

KDYŽ PRŠÍ - VE VZDUCHU JSOU KAPÍČKY VODY - A ZÁROVEŇ SVÍTÍ SLUNÍČKO. LESKNOU SE KAPKY TAK, ŽE JE VIDÍME BAREVNĚ. ŘÍKÁME TOMU DUHA. DUHA MÁ SEDM RŮZNÝCH BAREV. NAKRESLI BAREVNOU ČÁRU DO KAŽDÉHO OBLOUČKU PODLE POŘADÍ BAREV POD DUHOU.

Nápady pro Aničku

Vystřihni a nalep

PRŠÍ

SVÍTÍ SLUNÍČKO

SNEŽÍ

Autumn Handprint Tree